

Udenrigspolitisk Redegørelse 2019.

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender)

Verden bliver mere og mere global og hænger efterhånden mere og mere sammen. De dage er forbi hvor et land kan lukke sig om sig selv og ignorere resten af verden. Det har vi forhåbentlig alle forstået, og nu gælder det så om at udnytte dette faktum på bedst mulig vis, så det kommer hele vores land til gavn.

Demokraatit er et liberalt og globalt orienteret parti. Vi tror på, at markeds kræfterne, frihandel og fri konkurrence er den bedste måde, hvorpå man kan skabe et godt samfund med mest mulig frihed og velfærd for den enkelte.

Som et land der på ingen måde er selvforsynende, er vi meget afhængige af handel med andre lande. Dette er vigtigt at gøre sig klart, og derfor er det vigtigt, at vi har gode relationer med vores handelspartnere. Men det er også vigtigt, at vi er bevidste om vores egen værdi. Vores fisk og skaldyr samt vores råstoffer er i høj kurs, hvilket vi skal være glade for.

Sagt anderledes, så er vi i Grønland en del af den globale verden, den globale handel og det globale magtspil. Især det sidstnævnte er forbundet med både fordele og ulemper. Fordele, fordi vores strategiske beliggenhed kan åbne op for investeringer fra eksempelvis USA. Ulemper, fordi vi risikerer at blive en lille brik i et stort internationale magtspil med uoverskuelige konsekvenser i tilfælde af en konflikt eller en krig mellem stormagterne.

Hvis nogen er i tvivl om vort lands vigtige strategiske placering, så skal man ikke huske længere tilbage end denne sommer, hvor den amerikanske præsident Donald Trump på godt og ondt sørgede for at skabe stor opmærksomhed om os som land og som folk. Jeg skal ikke gå i detaljer, men blot konstatere, at Grønland IKKE er til salg.

Vi, det grønlandske folk, er IKKE til salg.

Det er ganske respektløst at betragte os og vort land som en handelsvare. Det har Trump og USA forhåbentlig forstået, og ellers er vi nødt til at gentage det igen og igen, indtil budskabet er trængt ind. Men det ændrer ikke på, at Trumps ageren viser, at Grønland rent geopolitisk og magtpolitisk er blevet interessant for verdens stormagter. Denne interesse skal vi forstå at udnytte til vores egen fordel.

Demokraatit ser på den baggrund gerne, at vi hurtigst muligt påbegynder en dialog med amerikanerne om, hvordan vi kan samarbejde fremadrettet, så USA får strategisk ro i deres baghave om man så må sige, og så

vi i Grønland kan nyde godt af amerikanske investeringer i eksempelvis infrastruktur, kollegiebyggerier, øget udveksling på uddannelsesområdet og lignende.

Med hensyn til et fortsat militært samarbejde med vores allierede, så er den nuværende udvikling omkring Kangerlussuaq meget interessant. Det danske forsvar har som bekendt tilkendegivet, at man ønsker at fortsætte driften af Kangerlussuaq som en militær lufthavn med mulighed for civil beflyvning. Men hvor er USA henne i dette billede? Det ser jeg gerne, at Naalakkersuisut redegør for. Jeg er ligeledes interesseret i at vide om USA eller Danmark har peget på andre interessante lokaliteter angående militær tilstedeværelse og hvordan man indtil videre forholder sig til dette fra grønlandsk side?

En anden vigtig samarbejdspartner er EU. Her ser Demokraatit frem til at nøje at følge med i de forhandlinger, der skal lede frem til en kommende partnerskabsaftale for perioden 2021 til 2027. I den forbindelse vil det være særdeles interessant, at Naalakkersuisut grundigt undersøger fordele og ulemper ved, at vi i Grønland bliver medlemmer af EU. Lad mig i den forbindelse understrege, at dette ikke er en tilkendegivelse af, at jeg mener, at vi skal melde os ind i EU – det er en tilkendegivelse af, at jeg mener, at vi skal undersøge, hvorvidt det er en god idé, hvorefter vi kan tage stilling på et oplyst grundlag.

Herudover er det vigtigt at påpege, at vi fra Demokraatit følger nøje med i udviklingen i Storbritannien, der i disse timer og dage endnu en gang er i gang med at finde ud af, hvordan Brexit skal foregå. Brexit kan få stor betydning for vores handel og samarbejde med Storbritannien, så på den måde kan denne proces have stor betydning for os herhjemme. I den forbindelse vil jeg gerne spørge Naalakkersuisut, hvordan man indtil nu har grebet denne usikre situation an? Hvor langt fremme er man i dialogen og forhandlingerne med Storbritannien om et samarbejde efter et Brexit?

Endelig er det vigtigt for mig at nævne samarbejdet i Arktis. Her mener jeg, at man i Danmark har en handlemåde, der slet ikke inkluderer os i Grønland på den rette måde. Det er altså Grønland, der geografisk er en del af Arktis – Danmark er udelukkende en del af Arktis på grund af Grønland. Derfor bør den grønlandske indflydelse på forholdene her i Arktis også være langt højere. Vi ser alt for ofte, at det er Danmark, der står for afgørende forhandlinger med videre. Dette skal der ændres på. Det er kun rimeligt, at vi som land får en langt højere indflydelse på de beslutninger, der bliver truffet vedrørende det område, som vi bor og lever i.

I den forbindelse er det også vigtigt, at vi i langt højere grad bringer os selv i centrum. Vi skal tage førertrøjen på og gå forrest. En måde at gøre dette på kunne være at arrangere en stor international konference om Arktis på grønlandsk jord. Jeg vil høre, hvordan Naalakkersuisut forholder sig til sådan en idé?

Slutteligt vil jeg gerne takke den danske udenrigsminister for at være til stede her i salen i dag. Det viser en respekt og en vilje til dialog, som vi fra Demokraatit er glade for at se.

Med disse bemærkninger tager Demokraatit Udenrigspolitisk Redegørelse 2019 til efterretning.